

บทที่ 4

ภาพอินเดียในฐานะประเทศอาณานิคมของอังกฤษ

อินเดียตกเป็นอาณานิคมของประเทศอังกฤษในศตวรรษที่ 17 โดยในช่วงแรกอังกฤษส่งข้าหลวงใหญ่มาประจำในประเทศอินเดีย และมีการออกพระราชบัญญัติมาปกครองอินเดีย โดยมีตำแหน่งข้าหลวงใหญ่เป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดในการบริหารกิจการทั้งปวงในอินเดีย ทำการปกครองเป็นรูปแบบบริษัท หรือที่เรียกในชื่อว่า “บริษัทอินเดียตะวันออก” (เฉลิม พงศ์อาจารย์, 2529 : 161) การปกครองเช่นนี้เป็นการปกครองเพียงแค่อำนาจการปกครองผลประโยชน์ทางด้านการทหาร และการขูดรีดภาษีจากชาวอินเดีย ดังคำกล่าวของจีตี(Geeti) ที่มีการพูดถึงถึงการปกครองของอังกฤษที่กระทำต่ออินเดียเอาไว้ว่า

“Economic exploitation was only one of the more well-known factors of colonial India” (Geeti Sen , 1993 : 5)

นอกเหนือจากระบบต่างๆ ที่อังกฤษวางไว้ให้ในการปฏิรูปอินเดียใหม่นั้น แสดงถึงสิ่งที่เรียกว่า “hegemony” หรือการครอบงำทางวัฒนธรรมที่อังกฤษมีต่ออินเดีย และส่งผลให้เกิดผลกระทบในด้านต่างๆ เช่น การกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการสื่อสารของอินเดีย หรือเป็นภาษาราชการที่คนส่วนมากจะต้องใช้ภาษานี้ในการติดต่อกับส่วนของราชการ ซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงถึงความมีอิทธิพลเหนือกว่าของอังกฤษที่ส่งผลมาถึงปัจจุบัน เป็นสิ่งที่ จีตี(Geeti) คิดว่าเป็นผลของการล่าอาณานิคมจากคำกล่าวที่ว่า

The resulting impact of imperialism on India was much deeper than could have been anticipated. Indians undertook the challenge to interpret their own identity; but in doing so, they also tried to understand and assimilate

western ideas within the scope of their own tradition.” (Geeti Sen , 1993 :

4)

ผลกระทบของการที่อินเดียตกเป็นอาณานิคมของชาติตะวันตก ส่งผลให้เกิดการกลืนทางวัฒนธรรมเกิดขึ้น ขณะที่ประเทศอาณานิคม คือ อินเดียได้รับทั้งผลดี และผลเสียในการเป็นประเทศที่อยู่ภายใต้การปกครอง อินเดียได้รับผลดีคือเกิดความเจริญทางด้านวัตถุ เช่น ความเจริญทางด้านคมนาคม การปกครอง การศึกษา ซึ่งอังกฤษได้จัดวางระบบต่างๆ ให้กับอินเดียไว้อย่างเรียบร้อย ในทางตรงกันข้ามก่อให้เกิดผลเสียทางด้านจิตใจของพลเมืองชาวอินเดียที่ถูกกลืนวัฒนธรรม และต้องอยู่ภายใต้วัฒนธรรมตะวันตก ซึ่งเป็นคนละขั้วกับวัฒนธรรมอินเดียที่มีมาแต่เดิม

4.1 อินเดียในฐานะประเทศอาณานิคมที่ปรากฏในวรรณกรรม

อินเดียเป็นประเทศที่อยู่ภายใต้อาณานิคมของอังกฤษในระยะเวลาที่ยาวนาน ส่งผลให้อินเดียได้รับอิทธิพลจากประเทศอังกฤษในหลายด้าน เช่น การพัฒนาในด้านการปกครอง เศรษฐกิจ สังคม คมนาคม การสื่อสาร และ การศึกษา โดยรัฐบาลอังกฤษเข้ามาทำการปกครองอินเดียอย่างเต็มตัว ภายหลังจากการยึดอินเดียเป็นประเทศอาณานิคม และทำการจัดเก็บภาษีที่ขูดรีดคนอินเดีย และนำเงินส่วนนี้มาพัฒนาประเทศอินเดียให้เจริญขึ้น เช่น นำเงินภาษีมาสร้างรถไฟ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ได้ปรากฏให้ผู้อ่านรับทราบในเรื่อง *Kim* ในตอนที่ศิลปินให้ตัวละครที่ชื่อว่า Jat วิจารณ์รัฐบาลอังกฤษ พร้อมกับกล่าวชื่นชมรัฐบาลอังกฤษอีกด้วยว่าทำให้คนอินเดียได้เป็นเจ้าของรถไฟที่แสนวิเศษ และรถไฟนี้เองที่เป็นสิ่งที่เชื่อมโยงคนให้ติดต่อกันได้

The government has brought on us many taxes, but it gives us one good thing – the *te-rain* that joins friends and unites the anxious. A wonderful matter the *te-rain*.' (Rudyard Kipling, 1901 : 263)

ความเจริญที่รัฐบาลอังกฤษได้มอบอีกประการหนึ่งให้กับชาวอินเดียก็คือ ความเจริญในด้านการสื่อสาร ในเรื่อง *Kim* มีการกล่าวถึงการสื่อสารที่เกิดจากการใช้โทรเลข ที่ตัวละครกล่าวถึงการสื่อสารระหว่างกันว่า

Therefore I did not send a *tar* (telegram) to anyone saying where the letter lay. (Rudyard Kipling ,1901 : 267)

ในเรื่อง *Miss Youghal's Sais* สตริกแลนด์ส่งโทรเลขขอให้เพื่อนส่งเสื้อแบบยุโรปมาให้

Strickland had departed with Miss Youghal to the Telegraph office to wire for his European kit. (Rudyard Kipling, 1928 : 34)

คิปลิงกล่าวถึงการปกครองอินเดียไว้อีกด้วยว่าอังกฤษตั้งผู้ปกครองที่เป็นคนพื้นเมืองมาปกครองคนอินเดียด้วยกันเองอีกทีหนึ่ง ซึ่งกลุ่มคนเหล่านี้อยู่ภายใต้กฎหมายของรัฐบาลอังกฤษที่ตัวละครในเรื่อง *Kim* กล่าว

'At Chitor, look you, I was all in king's country; for Kotah to the east is beyond the Queen's law, and east again lie Jaipur and Gwalior. (Rudyard Kipling, 1901 : 267)

การกล่าวถึงการปกครองอินเดียของอังกฤษที่กล่าวเอาไว้ในวรรณกรรมของรัคยาร์ด คิปลิง ตรงกับประวัติศาสตร์ของอินเดียในหนังสือ *ประวัติศาสตร์อินเดีย* กล่าวว่า อังกฤษใช้นโยบายการปกครอง 2 ลักษณะคือ อังกฤษปกครองอินเดียโดยตรงคือ ปกครองแบบอาณานิคม (Colony) หรือ ปล่อยให้ปกครองตนเองในลักษณะรัฐในอารักขา (Protectorate) (เฉลิม พงศ์อาจารย์, 2529 : 188) ซึ่งตรงกับเรื่องระบบปกครองอินเดียของอังกฤษที่คิปลิงกล่าวถึงในวรรณกรรม เช่นในรวมเรื่องสั้นชุด *Plain Tales from the Hill* เรื่อง *Consequences* ที่กล่าวถึงการปกครองที่อังกฤษปกครองอินเดียว่าเป็นการปกครองโดยผ่านผู้นำที่เป็นคนพื้นเมืองในตอนที่ว่า

These papers deal with all sorts of things – from the payment of Rs. 200 to a ‘secret service’ native, up to rebukes administered to Vakils and Motamids of Native States, and rather brusque letters to Native Princes, telling them to put their houses in order, to refrain from kidnapping women, or filling offenders with pounded red pepper, and eccentricities of that kind. (Rudyard Kipling, 1928 : 102)

และในตอนที่กล่าวถึงการปกครองอินเดียของอังกฤษ ซึ่งอังกฤษทำการปกครองอินเดียด้วยตนเองโดยส่งอุปราชมาปกครองอินเดีย ซึ่งในเรื่อง *Cupid’s Arrows* ในตอนที่ว่า

When a man is a Commisioner and a bachelor, and has the right of wearing open-work jam-tart jewels in gold and enamel on his clothes, and of going through a door before every one except a Member of Council, a Lieutenant-Governor, or a Viceroy, he is worth marrying. (Rudyard Kipling, 1928 : 62)

Plain Tales from the Hill เป็นวรรณกรรมอีกชุดหนึ่งที่กล่าวถึงการเมือง การปกครองของอังกฤษ การครอบงำทางการเมือง และสังคม เช่น เรื่องการเผยแพร่ศาสนาคริสต์ที่เกิดขึ้นพร้อมกับการล่าอาณานิคม ชาวตะวันตกมีความต้องการเผยแพร่ศาสนาคริสต์ไปพร้อมกันกับการพัฒนาทางด้านวัตถุอื่นๆ โดยคนตะวันตกมีความคิดเห็นว่าการนับถือศาสนาคริสต์เป็นสิ่งที่ทำให้คนมีจิตใจสูงขึ้น ซึ่งเห็นได้จากการกล่าวถึงเรื่องของการนับถือศาสนา ในเรื่องสั้นเรื่อง *Lispeth* พ่อ และแม่ของลิซเพทเปลี่ยนศาสนาเนื่องจากพบอุปสรรคชีวิต พ่อแม่ของลิซเพทคิดว่าเทพเจ้าที่ตนนับถือนั้นไม่ได้ช่วยให้ครอบครัวของตนผ่านวิกฤตในชีวิตได้ จึงหาพระเจ้าองค์ใหม่เป็นที่พึ่ง โดยหันมานับถือศาสนาคริสต์ ซึ่งส่งผลให้ลิซเพทนับถือศาสนาคริสต์ไปด้วย เห็นได้จากตอนที่ว่า

One year their maize failed, and two bears spent the night in their only opium poppy-field just above the Sutlej Valley on the Kotgarh side; next season, they turned Christian, and brought their baby to the Mission to be baptized. (Rudyard Kipling, 1928 : 1)

ในความเป็นจริงตามประวัติศาสตร์เหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นจริง และเป็นเหตุการณ์ที่สร้างความไม่พอใจให้กับชาวอินเดียเป็นอย่างมาก ดังที่ในหนังสือ *ประวัติศาสตร์อินเดีย* กล่าวว่า อังกฤษได้พยายามเปลี่ยนแปลงขนบธรรมเนียมประเพณีที่ล้ำหลังของอินเดียตามความคิดของตะวันตก และพยายามนำวัฒนธรรมตะวันตกตลอดจนศาสนาคริสต์เข้ามาเผยแพร่ในอินเดีย (เฉลิม พงศ์อาจารย์, 2529 : 179) นอกจากการรับอิทธิพลเรื่องการนับถือศาสนาแล้ว สิ่งที่เห็นได้ชัดอีกสิ่งหนึ่งคือ การได้รับอิทธิพลเรื่องปฏิบัติตัวที่กล่าวถึงเอาไว้ในเรื่องนี้เช่นกัน ในตอนที่ชาวพื้นเมืองกล่าวถึงลิซเพทว่าคนที่ลิซเพทนับถือศาสนาคริสต์ทำให้หล่อนกลายเป็นคนขาว และมีพฤติกรรมในการดำเนินชีวิตเหมือนกับคนขาว

Lispeth took to Christianity readily, and did not abandon it when she reached womanhood, as do some Hill-girls. Her own people hated her because she had, they said, become a white woman and washed herself daily; and the Chaplain's wife did not know what to do with her. (Rudyard Kipling, 1928 : 2)

ในวรรณกรรมของคิปลิงการกล่าวถึงอาชีพทางการเกษตรที่คนอังกฤษทำเมื่ออยู่ที่อินเดียด้วย ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเหมาะสมของประเทศอินเดียในด้านภูมิประเทศ และภูมิอากาศ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความนิยมของคนอังกฤษที่ชอบบริโภคน้ำ เช่น เรื่องสั้นเรื่อง *Yoked with an Unbeliever* กล่าวถึงตัวละครชื่อฟิลต้องเดินทางไปอินเดียเพื่อไปคุมกิจการไร่ชา ในตอนที่ว่า

Phil Garron, leaning over the side of the steamer in the rain, felt very unhappy too; but he did not cry. He was sent out to 'tea'. What 'tea' meant he had not the vaguest idea, but fancied that he would have to ride on a prancing horse over hills covered with tea-vines, and draw a sumptuous salary for doing so; (Rudyard Kipling, 1928 : 35)

ภายหลังฟิลได้แต่งงานกับหญิงชาวเขาที่ชื่อว่าคุณมายา ผู้เล่าเรื่อง(Narrator) เล่าว่า ตั้งแต่คุณมายาแต่งงานกับฟิล คุณมายาชอบเลียนแบบสุภาพสตรีชาวอังกฤษทั้งในเรื่องการแต่งกาย และการวางตัว ซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าคุณมายาต้องการทำให้สามีพึงพอใจ และในความคิดของคุณมายาเองก็เทิดทูนความเป็นอังกฤษจากการที่ผู้เล่าเรื่องใช้คำว่า *reverence for an Englishman* เห็นได้จากตอนที่ผู้เล่าเรื่องบรรยายเอาไว้ว่า

Dunmaya was a thoroughly honest girl, and , in spite of her reverence for an Englishman, had a reasonable estimate of her husband's weakness. She

managed him tenderly, and became, in less than a year, a very passable imitation of an English lady in dress and carriage. (Rudyard Kipling, 1928 : 39)

เรื่องสั้นชุด *Plain Tales from the Hill* กล่าวถึงระบบอังกฤษใช้ปกครองอินเดีย มีการแบ่งอำนาจตามลำดับชั้นในระบบราชการ ซึ่งผู้เล่าได้เล่าเอาไว้ในเรื่อง *The Conversion of Aurelian McGoggin*

The Deputy is above the Assistant, the Commissioner above the Deputy, the Lieutenant Governor above the Commissioner, and the Viceroy above all four, under the orders of the Secretary of State, who is responsible to the Empress. It the Empress be not responsible to her Maker- if there is no Maker for her to be responsible to – the entire system of our administration must be wrong. (Rudyard Kipling, 1928 : 109)

ตัวอย่างที่ยกมาข้างต้นนั้น ซึ่งตรงกับที่กล่าวไว้ในพระราชบัญญัติการปกครองอินเดียว่า

1. รัฐบาลอังกฤษภายใต้พระปรมาภิไธยของสมเด็จพระราชินีนาถจะเป็นผู้ปกครองอินเดีย รัฐบาลแห่งอินเดียซึ่งเป็นผู้บริหารกิจการในอินเดีย ประกอบด้วยอุปราช (Viceroy) เป็นประธาน อุปราชมีอำนาจควบคุมการบริหารทั้งฝ่ายพลเมือง และบังคับบัญชากองทัพบก และกองทัพเรือ
2. รัฐมนตรีว่าการอินเดีย (The Secretary of State for India) เป็นประธานสภาอินเดีย รัฐมนตรีว่าการอินเดีย และสภาอินเดียมีอำนาจควบคุมและบังคับบัญชารัฐบาลแห่งอินเดีย (เจลิม พงศ์อาจารย์, 2529 : 187)

นอกจากนี้เรื่องสั้นเรื่อง *Yoked with an Unbeliever* ในรวมเรื่องสั้นชุด *Plain Tales from the Hill* กล่าวถึงความคิดของคนอังกฤษที่มีต่อประเทศอินเดีย ซึ่งคำพูดของตัวละครสะท้อนให้เห็น ในตอนที่ว่า

Miss Agnes Laiter. She had reason to cry, because the only man she ever loved – or ever could love, so she said – was going out to India ; and India, as every one knows, is divided equally between jungle, tigers, cobra, cholera and sepoys. (Rudyard Kipling, 1928 : 35)

เรื่องทหารซีปอยนั้น ในหนังสือ *ประวัติศาสตร์อินเดีย* ได้กล่าวไว้ว่า ซีปอยเป็นคำที่มาจากภาษาเปอร์เซียแปลว่า ทหาร แต่คำว่า ซีปอยในประวัติอินเดียหมายถึง ทหารพื้นเมืองที่ฝรั่งเศส และอังกฤษจัดตั้งขึ้นในอินเดีย ฝรั่งเศสเป็นชาติแรกที่จัดตั้งกองทหารซีปอยโดยจ้างชาวอินเดียทั้งฮินดู แลมุสลิมมาเป็นทหารของตน และทหารอินเดียจะได้รับการฝึกฝนระเบียบวินัยตามแบบยุโรป รู้จักใช้ปืน และอาวุธทันสมัยอื่นๆ ทหารเหล่านี้ได้รับเงินเดือนตอบแทน มีเครื่องแบบตามที่กรมกองกำหนด และมีชั้นยศตามระบบกองทหารยุโรป ทหารซีปอยจงรักภักดีต่อนายจ้างมาก ฝรั่งเศส และอังกฤษต่างก็สร้างกองทหารซีปอยของตนขึ้นในอินเดีย และใช้ประโยชน์ในด้านการสู้รบขยายอำนาจ (เฉลิม พงศ์อาจารย์, 2529 : 178-179) นอกจากนี้ในเรื่อง *Yoked with an Unbeliever* ที่มีการกล่าวถึงทหารซีปอยว่าเป็นส่วนหนึ่งของจุดเด่นที่คนตะวันตกเห็นเมื่อคิดถึงอินเดีย ในเรื่อง *Kim* ก็ยังมีการกล่าวถึงทหารซีปอยที่ปะปนอยู่กับผู้คนที่อยู่ในสถานีรถไฟอีกด้วยเห็นได้จากตอนที่ว่า

'Yea, and with most outrageously shameless ones said the wife, scowling at the Amritzar girl making eyes at the young sepoy. (Rudyard Kipling, 1901 : 43)

นอกจากนี้วรรณกรรมของคิปลิงยังมีการนำเสนอความพยายามของอังกฤษที่ต้องการจะเปลี่ยนอินเดียให้เป็นเหมือนประเทศอังกฤษ โดยใช้วิธีการต่างๆ เช่นการจัดงานเลี้ยงเต้นรำ และแต่งกายแบบชาวอังกฤษ ในค่ายทหารอยู่เป็นประจำ นอกจากการจัดงานเลี้ยงที่ค่ายทหารแล้วยังมีการนัดไปเที่ยวกันระหว่างหนุ่มสาว และสิ่งปลูกสร้างหรือการพัฒนาประเทศให้มีความคล้ายกับประเทศอังกฤษ ซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าคนอังกฤษที่อาศัยอยู่ในประเทศอินเดียพยายามทำตัวให้เหมือนเดิมในขณะที่อาศัยอยู่ในอังกฤษ โดยมีการจัดเลี้ยงกันในหมู่คนอังกฤษที่อาศัยอยู่ในอินเดีย ดังตัวอย่างที่อยู่ในวรรณกรรมเรื่อง *Three and – an Extra*

Then he begged her to give him a dance, and, as a great favour, she allowed him the fifth waltz. Luckily Five stood vacant on his programme. They danced it together, and there was a little flutter round the room. (Rudyard Kipling, 1928 : 13)

และในเรื่อง *The Other Man* ที่กล่าวถึงการจัดงานเลี้ยงที่जनของท่านอุปราชไว้ว่า

She was taken home just as every one was going to a dance at Viceregal Lodge – 'Peterhoff' (Rudyard Kipling, 1928 : 97)

เรื่อง *False Dawn* กล่าวถึงหนุ่มสาวชาวอังกฤษที่นิยมออกไปท่องเที่ยวชมวิวในตอนกลางคืน ซึ่งเป็นสิ่งที่หนุ่มสาวชาวอังกฤษชื่นชอบ และผู้เล่าได้เล่าเอาไว้ว่า

Saumarez gave a moonlight riding-picnic at an old tom, six miles away, near the bed of the river. It was a 'Noah's Ark' picnic; and there was to be

the usual arrangement of quarter-mile intervals between each couple on account of the dust. Six couples came altogether, including chaperones. Moonlight picnics are useful just at the very end of the season, before all the girls go away to the Hills. (Rudyard Kipling , 1928 : 45)

เรื่องสั้นของคิปลิงทั้ง 2 เรื่องข้างต้นได้แสดงให้เห็นถึงการที่อังกฤษพยายามจะปรับเปลี่ยนประเทศอินเดียให้เหมือนกับประเทศอังกฤษ และยังคงดำรงวัฒนธรรมของตนเอาไว้ จะเห็นได้ว่าวรรณกรรมของคิปลิงนำเสนอให้ผู้อ่านเห็นถึงสถานะทางการเมืองของประเทศอินเดียในฐานะอาณานิคมอังกฤษ และเห็นการวางระบบการปกครองในอินเดียในด้านต่างๆให้ เช่น การกำหนดพระราชบัญญัติต่างๆ การออกกฎหมาย เป็นต้น การเข้าครอบครองของอังกฤษส่งผลกระทบต่อประเทศอินเดียในหลายๆด้าน การนำความเจริญเข้ามาสู่อินเดีย ซึ่งส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงกับคนอินเดีย และเกิดกระทบต่อวิถีชีวิตของคนอินเดียทั้งในด้านบวก และด้านลบ ในด้านบวกก็คือ คนอินเดียได้สัมผัสความเจริญในด้านต่าง เช่น การศึกษา การคมนาคม การสื่อสาร ส่วนในเรื่องลบก็คือการที่วัฒนธรรมตะวันตกกลืนวัฒนธรรมอินเดีย เช่น แนวคิดของคนอินเดียที่มีความชื่นชมในวิถีชีวิตแบบอังกฤษ

4.2 การนำเสนอภาพทางการเมืองผ่านสัญลักษณ์ที่ปรากฏในนวนิยายเรื่อง *Kim* และ เรื่อง *The Jungle Book I, II*

นวนิยายเรื่อง *Kim* และเรื่อง *The Jungle Book I, II* มีการนำเสนอประเด็นทางการเมืองแทรกอยู่ โดยจะปรากฏออกมาในรูปของสัญลักษณ์ที่เป็นตัวแทนสังคมอังกฤษ และสังคมอินเดีย ซึ่งคิปลิงนำเสนอภาพสะท้อนทางการเมืองออกมาเป็นตัวละคร ตัวละครเหล่านี้จะมีลักษณะที่เป็นตัวแทนของแต่ละชนชาติ เช่น ในเรื่อง *The Jungle Book I, II* จะมีการนำเสนอความแตกต่างระหว่างสังคมลิง และสังคมหมาป่า สามารถตีความเชิงสัญลักษณ์ว่า สังคมของลิงบ้านดาส์คือเป็น

สัญลักษณ์ของสังคมอินเดีย ส่วนสังคมของหมาป่าเป็นสัญลักษณ์ของสังคมอังกฤษ สังคมของลิงบันดาล็อกเป็นสังคมที่ไม่มีกฎเกณฑ์ ไม่มีผู้นำ และชอบที่หาเรื่องกับสัตว์อื่น หรือหาเรื่องทะเลาะกับพวกเดียวกันเอง และคิดว่าตนเป็นผู้ที่มีความฉลาดมากที่สุดในป่า ซึ่งเห็นได้จากตอนที่บาติลาพูดถึงลิงบันดาล็อกเอาไว้ว่า

“Thou hast been with the Monkey-People –the grey apes- the people without a Law – the eaters of everything.... They have no leader. They lie. They have always lied” (Rudyard Kipling , 1894 : 34-35)

สังคมของลิงบันดาล็อกนอกจากจะเป็นสังคมที่ไม่มีผู้นำแล้วยังเป็นผู้เลียนแบบที่แย่อีกด้วย และคิดว่าตนเองเป็นสายพันธุ์ที่ใกล้เคียงกับมนุษย์คือสามารถที่จะยืนตัวตรงได้ และสามารถที่จะเดิน 2 ขาได้ แต่มีความแตกต่างกันก็ตรงที่ลิงมีหาง แต่มนุษย์ไม่มีหางเท่านั้นเอง ซึ่งเห็นได้จากตอนที่ เมาคลิกกล่าวถึงสิ่งที่ลิงได้บอกกับเขาไว้ว่า

“And then, and then, they gave me nuts and pleasant things to eat, and they – they carried me in their arms up to the top of the trees and said I was their blood-brother except that I had no tail, and should be their leader someday.” (Rudyard Kipling , 1894 : 34)

ลิงเป็นสัตว์ที่นิสัยไม่ดีเป็นรังเกียจของคนในสังคม หรือสัตว์ในป่า กล่าวคือ เป็นสัตว์ที่ชอบหาเรื่องแก่งผู้อื่น หรือยั่วโมโหทำให้สัตว์อื่นโกรธ และทำทนายให้ป็นขึ้น ไปสู้กับตนเองบนต้นไม้ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงนิสัยอันซนพาลป่าเถื่อน ไร้สติ นอกจากนี้แล้วสังคมลิงพยายามที่จะจัดระเบียบให้กับสังคมของตนเอง และพยายามที่จะหาผู้นำให้กับสังคมของตน โดยชักชวนเมาคลิกมาเป็นผู้นำของตนโดยให้เหตุผลว่า เมาคลิกมีลักษณะเหมือนกับพวกตนคือ สามารถเดินได้ 2 ขา มีความฉลาด แต่แตกต่างกันก็ตรงที่ว่า เมาคลิกไม่มีหางเท่านั้นเอง แต่การชักชวนของลิงนั้น

ก็ไม่เป็นผล และไม่สามารถเอาแน่นอนเอาอนได้เนื่องจากลักษณะนิสัยของลิงเป็นลักษณะของพวกที่มีสมาธิสั้น พอเอาเข้าจริงๆ ก็ไม่สามารถที่จะปฏิบัติตามคำพูดที่ได้ลั่นวาจาไว้ได้ และแม้กระทั่งกฎเกณฑ์ที่ตั้งไว้ก็ไม่สามารถที่จะปฏิบัติได้เลยแม้แต่ครั้งเดียว ซึ่งเห็นได้จากคำบอกเล่าของ บาลู(Baloo) ในตอนที่ว่า

“They would howl and shriek senseless songs, and invite the Jungle people to climb up their trees and fight them, or would start furious battles over nothing among themselves...They were always just going to have a leader, and laws and customs of their own, but they never did, because their memories would not hold over from day to day, and so they compromised things by making up a saying : “What the Bandar-log think now the jungle will think later.” (Rudyard Kipling , 1894 : 36)

จากคำบอกเล่าของ บาลู(Baloo) ที่สอน เมาคลีเรื่องลิง บันดาลีอกที่มีนิสัยไม่ดี และเป็นสังคมที่ปราศจากกฎเกณฑ์ และผู้นำของสังคม มีความป่าเถื่อน ชอบหาเรื่องกับสัตว์อื่น ทำให้สังคมลิงไม่มีความเป็นระเบียบ อยู่กันอย่างยุ่งเหยิงตามมีตามเกิด ซึ่งเปรียบได้กับสังคมของอินเดียที่คิปลิงต้องการจะนำเสนอให้เห็นว่าเป็นสังคมที่มีความวุ่นวาย และป่าเถื่อน ไร้กฎระเบียบที่มีมาตรฐานมาคอยควบคุมดูแลสังคม ทำให้คนในสังคมกระทำอะไรลงไปตามความรู้สึกของตนเอง ไม่อยู่ภายใต้กฎหลักของสังคม และไม่ได้คำนึงถึงกฎเกณฑ์ที่มีระเบียบของสังคมทำให้ชาวตะวันตกคิดว่า อินเดียเป็นสังคมที่ขาดผู้นำที่ดี และขาดกฎเกณฑ์ในการควบคุมสังคม ซึ่งเป็นเหตุที่ก่อให้เกิดผลเสียตามมาก็คือ ทำให้สังคมอ่อนแอ ไม่สามารถพึ่งพาตนเองได้ และไม่มีอำนาจในมือของตนเอง เป็นเหตุให้อินเดียตกอยู่ภายใต้การครอบงำของผู้ที่มีอำนาจเหนือกว่าเช่นประเทศมหาอำนาจอย่างอังกฤษ ในขณะที่เดียวกันก็สะท้อนทัศนะของคิปลิงที่ว่าสังคมอังกฤษมีกฎเกณฑ์ที่ดีอยู่ภายใต้กฎระเบียบที่ตั้งขึ้นมาควบคุมคนในสังคม มีการลงโทษผู้ที่ละเมิดกฎของสังคม และแนวคิดที่ว่า เป็นสิ่งที่เหมาะสมแล้วที่อังกฤษควบคุมดูแลอินเดีย เนื่องจากอังกฤษ

นำความเจริญในด้านต่างๆ มาให้อินเดีย และสิ่งเหล่านั้นไม่ได้ส่งผลร้ายกับประเทศอินเดียมีแต่ให้สิ่งดีๆ เท่านั้น แต่ในนวนิยายไม่ได้เน้นย้ำประเด็นการครอบงำของอังกฤษเป็นแต่เพียงนำเสนออินเดียในด้านของความน่ารังเกียจ และน่าดูถูกดูแคลนในสายตาของชาวตะวันตก โดยสร้างเรื่องให้สังคมโดยส่วนใหญ่ของป่ารังเกียจ หรือดูถูก และไม่ยากที่จะเข้าไปเสวนากับสังคมของลิงบ้านคาล็อกซึ่งเห็นได้จากตอนที่นำเสนอความคิดของ บาลูที่ว่า

“I have taught thee all the Law of the Jungle for all the peoples of the jungle –except the Monkey-Folk who live in the trees. They have no Law. They are *outcast* . They have no speech of their own, but use the stolen words, which they overhear when they listen, and peep, and wait up above in branches. Their way is not our way. They are without leaders. They have no remembrance.” (Rudyard Kipling , 1894 : 35)

สาเหตุที่วิเคราะห์ว่าสังคมของลิง Bandar-log เปรียบเสมือนกับสังคมของอินเดีย เนื่องจากประเทศอินเดียในขณะนั้นมีการแบ่งแยกตนเองออกเป็นกลุ่มตามการนับถือศาสนา ทำให้ประเทศอินเดียไม่มีความสามัคคี ไม่มีผู้นำหลักอย่างแท้จริงขาดกฎระเบียบที่เป็นแกนหลักในการควบคุมดูแลสังคม สังคมมีความวุ่นวายยุ่งเหยิง ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้อังกฤษเข้ามายึดครองได้โดยง่าย นอกจากสังคมลิงที่เป็นสัญลักษณ์ของสังคมอินเดียแล้ว ตัวละครอีกตัวหนึ่งที่นับได้ว่าเป็นตัวแทนของสังคมอินเดียก็คือ เสือชีคาน (Shere Khan) ในสังคมย่อมมีผู้ปฏิบัติตัวผิดกฎ หรือแหกกฎของสังคม ซึ่งถือได้ว่าเป็นสิ่งที่คนในสังคมไม่ชอบ เนื่องจากการสร้างความเดือนร้อนให้กับผู้ที่อยู่ร่วมกันในสังคม และเป็นสิ่งที่น่าละอาย

“What is this right Shere Khan speaks of?” Mowgli whispered in Bagheera’s ear. “To kill Man is always shameful. The Law says so. (Rudyard Kipling, 1894 :161)

คิปลิงได้สร้างตัวละครนี้ให้มีลักษณะนิสัยโหดเหี้ยมชั่วร้าย และชอบฝึกงูของป่า มีความขัดแย้งกับสังคมที่อยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ของสังคมหมาป่า นักวิจารณ์ชื่อ Jeffrey Richards ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวละครตัวนี้ของคิปลิงไว้ว่า เป็นกระบอกเสียงของอิสลาม, อาฟกานิสถาน และดินแดนตะวันตกเฉียงเหนือ ในตอนที่กล่าวไว้ว่า

“It is “Shere Khan”, which conveys resonance of Islam, Afghanistan, and the North-West Frontier.” (Jeffrey Richards , 1989 : 169)

ความเห็นดังกล่าวของริชาร์ดได้ให้ความสนับสนุนความคิดที่ว่า คิปลิงต้องการจะเปรียบสังคมอังกฤษเหมือนกับสังคมของหมาป่าที่อยู่ภายใต้กฎเกณฑ์และเคารพกฎเกณฑ์ของสังคม แต่ชีคานเป็นสัตว์ที่แปลกแยก และทำพฤติกรรมที่แตกต่างออกไป ชอบที่จะฝึกงูทำลายงูของป่า คิปลิงตั้งชื่อของตัวละครที่ชอบแหกกฎตัวนี้ว่า ชีคาน(Shere Khan) ซึ่งคำว่า “Khan” นั้น ในภาษาทางตะวันออกเป็นคำที่มีความหมายในการเรียกผู้ที่มีอำนาจ หรือผู้ที่ได้รับการถ่ายทอดอำนาจจากผู้ที่อยู่เหนืออำนาจใหญ่ของเอเชีย หรืออัฟกานิสถาน

เมื่อพิจารณาถึงรายละเอียดตัวเรื่องก็จะเห็นได้ว่าคิปลิงสร้างภาพอังกฤษที่ดีและชี้ให้เห็นถึงสถานะที่ด้อยกว่าของอินเดียตัวละครจะเป็นตัวร้ายของเรื่องเป็นตัวละครที่ไม่ให้ความสำคัญกับความเป็นอินเดีย และเป็นตัวละครที่ไม่มีคุณค่า หรือคุณความดีที่น่ายกย่องอยู่ในตัวเอง การนำเสนอภาพในด้านไม่ดีของอินเดียนั้นเป็นการให้ภาพที่มีความตรงกันข้ามกัน และทำให้ผู้อ่านเห็นภาพตรงกันข้ามกันได้ อย่างชัดเจน เช่น ในสังคมของหมาป่าเป็นสังคมที่มีระเบียบแบบแผน ซึ่งเปรียบได้กับสังคมอังกฤษนั้นเป็นสังคมที่อยู่ในระเบียบแบบแผนที่วางเอาไว้อย่างดีแล้ว ซึ่งทำให้คนที่อยู่ในสังคมนั้น เป็นคนที่มีคุณภาพ มีความร่วมมือกันในสังคม และทำให้สังคมนั้นๆมีอำนาจ และสามารถที่จะเข้าไปครอบงำสังคมอื่นที่ด้อยกว่าได้

นิยายเรื่อง *The Jungle Book I, II* ของคิปลิง นำเสนอประเด็นความแตกต่างของสังคมอย่างชัดเจน เมาคลีย์เป็นตัวละครเอกที่มีความขัดแย้งในตนเองว่าแท้ที่จริงแล้วตนควรจะอยู่ในสังคมใด โดยในตอนเริ่มต้นเรื่อง เมาคลีย์ยังเด็กได้รับการเลี้ยงดูจากครอบครัวหมาป่า พ่อโตขึ้นก็ได้รับการถ่ายทอดสอนถึงการดำรงชีวิต และกฎของป่าจาก บาลูหมีดำ และเสือดำบาซิลลา ทำให้เมาคลีย์รู้ถึงกฎเกณฑ์ในการดำรงชีวิตในป่าอย่างดี ซึ่งเห็นได้ชัดในตอนที่ว่า

“he was a child, and Father Wolf taught him his business, and the meaning of things in the jungle, till every rustle in the grass, every breath of the warm night air, every note of the owls above his head...Bagheerag told him that ... “All the jungle is thine,” ...and thou canst kill everything that thou art strong enough to kill; but for the sake of the bull that bought thee thou must never kill or eat any cattle young or old. That is the Law of the Jungle.” (Rudyard Kipling , 1894 : 19-20)

จะเห็นได้ว่าสัตว์ทุกตัวที่อยู่ในสังคมป่าต้องเคารพกฎของป่า และถือว่ากฎของป่านั้นเป็นสิ่งที่สำคัญ และจะต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ซึ่งเมื่อพิจารณาประเด็นดังกล่าวก็จะเห็นได้ว่าผู้ประพันธ์ตั้งใจที่จะเปรียบสังคมของหมาป่าเหมือนกับสังคมของอังกฤษ เนื่องจากทุกคนที่อยู่ในสังคมต้องเรียนรู้กฎในสังคม และปฏิบัติตามกฎของสังคม การปฏิบัติตามกฎของสังคมนั้นสามารถที่จะนำพาสังคมดังกล่าวให้ก้าวต่อไปได้ ผงหมาป่าก็จะเป็นสัตว์สังคมที่จะต้องอยู่ด้วยกันเป็นกลุ่ม เป็นครอบครัว และมีผู้ที่ทำหน้าที่เป็นจ่าฝูง หรือเป็นหัวหน้าคอยควบคุมดูแล และคอยออกคำสั่งให้สัตว์ในฝูงอยู่กันอย่างสงบเรียบร้อย ซึ่งเป็นหน้าที่ของ อากีลา(Akela) ที่ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าฝูงเพราะมีความแข็งแรงที่สุดในฝูง และเป็นผู้มีอำนาจ มีความฉลาด จึงทำหน้าที่เป็นผู้ดูแลควบคุมความสงบเรียบร้อยของฝูง นอกจากนี้จากประเด็นเรื่องการปฏิบัติตามกฎของสังคม สิ่งที่ผู้ประพันธ์ต้องการจะสะท้อนภาพสังคมสัตว์ให้เสมือนภาพของสังคมอังกฤษก็คือ มีการแบ่งลำดับชั้นใน

ความสำคัญของสัตว์แต่ละชนิด และสัตว์แต่ละชนิดก็ต้องอยู่ในระบบของสังคมไม่มีการก้าวก้าวซึ่งกันและกัน ซึ่งเหมือนกับการแบ่งหน้าที่กันทำงานในตำแหน่งต่างๆ ของคนในสังคมอังกฤษที่ต่างคนต่างมีหน้าที่ในการรับผิดชอบ และนำพาสังคมให้ก้าวหน้าและพัฒนาไปได้ ในนวนิยายเรื่อง *The Jungle Book I, II* สัตว์ทุกตัวอยู่ภายใต้ระบบไม่ว่าจะทำอะไรก็ต้องขออนุญาต แม้กระทั่งการล่าสัตว์อื่นกินเป็นอาหารก็ต้องอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ของป่าเช่น ยามหน้าแล้งไม่สมควรที่จะล่าสัตว์อื่น ในขณะที่สัตว์เหล่านั้นกำลังกินน้ำที่หนองน้ำ เป็นต้น และเมื่อพบกับสัตว์อื่นในป่าก็ต้องมีการทักทายโดยการอวยพรให้ล่าสัตว์ได้ดีเช่นในตอนที่ว่า

"Good hunting!" cried Baloo sitting up on his haunches... "Good hunting for us all," he answered "Oho, Baloo, what dost thou do here ? Good hunting Bagheera. One of us at least needs food. (Rudyard Kipling , 1894 : 40)

คิปลิงอธิบายไว้ว่าเป็นมารยาทของป่าที่คนที่ได้รับการอบรมแล้วเท่านั้นถึงรู้จักการกระทำเช่นนี้ ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้แมคลีมีความแตกต่างจากสัตว์อื่นๆ และทำให้แมคลีอยู่ในสถานะที่พิเศษเหนือสัตว์อื่นๆ เพราะรู้จักมารยาทของป่าในข้อนี้ และเป็นสิ่งที่ บาลู และ บาคีลาสอนให้แก่ แมคลีเสมอ จะเห็นได้ว่าคิปลิงพยายามที่จะสร้างโครงสร้างของสังคมสัตว์ให้เหมือนกับสังคมมนุษย์ คือที่มีกฎของสังคม และต้องมีผู้ปฏิบัติตามกฎนั้น สิ่งที่คิปลิงนำเสนออีกประเด็นหนึ่งก็คือ การปฏิบัติตามกฎนั้นเป็นสิ่งสร้างผลดีให้กับผู้ปฏิบัติคือ ผู้ปฏิบัติจะได้รับการยอมรับจากสังคม

นอกจากนี้คิปลิงเสนอภาพของสังคมอินเดียที่มีความอิจฉาริษยาในพวกเดียวกันเอง และพยายามที่จะใส่ร้ายป้ายสีให้เกิดเรื่องราวต่างๆ ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่แมคลี ประสบกับตนเอง และสามารถแสดงให้เห็นถึงการเปรียบเทียบกันระหว่างสังคมสัตว์ที่เป็นตัวแทนของสังคมอังกฤษ กับคนในหมู่บ้านที่เป็นตัวแทนของคน

อินเดียที่มีความแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง ซึ่งเห็นได้จากในตอน ที่ เมาคลีได้เข้าไปใช้ชีวิตอยู่ในหมู่บ้าน และ โคนกลันแก๊งจากคนในหมู่บ้าน ซึ่งทำให้ เมาคลีเห็นความแตกต่างระหว่างสังคมสัตว์ และสังคมชาวบ้านที่ เมาคลีไปอาศัยอยู่ เช่นในตอน ที่ เมาคลีช่วยคนปั้นหม้อ และทำให้นักบวชประจำหมู่บ้าน โกรธ ซึ่ง เมาคลีไม่เข้าใจว่าทำไมถึงจะต้องโกรธเนื่องจากคนปั้นหม้อก็เป็นคนที่อยู่ในหมู่บ้านเช่นกัน

“When the potter's donkey slipped in the clay-pit, Mowgli hauled it out by the tail, and helped to stack the pots for their journey to the market... That was very shocking, too, for the potter is a low-caste man, and his donkey is worse. When the priest scolded him.” (Rudyard Kipling , 1894 : 60)

จากเนื้อเรื่องข้างต้นจะเห็นได้ว่า เมาคลีไม่เข้าใจถึงการแบ่งชนชั้นทางสังคมซึ่งเป็นสิ่งที่แตกต่างจากสังคมสัตว์ที่ เมาคลีเคยอยู่ ซึ่งเมื่อพิจารณาทางด้านการเป็นตัวแทนของสังคมอังกฤษและ สังคมอินเดียแล้วก็จะเห็นได้ว่าในสังคมอินเดียมีการแบ่งชนชั้น แต่แบ่งในลักษณะของชั้นทางความเชื่อทางศาสนา หรือตามกฎเกณฑ์ที่สังคมอินเดียได้ตั้งขึ้น ซึ่งต่างจากสังคมสัตว์ที่เป็นตัวแทนของสังคมอังกฤษที่มี การแบ่งหน้าที่ของสัตว์ตามความสามารถ และแบ่งในลักษณะของการปฏิบัติหน้าที่ หรือ ความสามารถของแต่ละคนในสังคมและแต่ละคนดำรงอยู่ในตำแหน่ง และหน้าที่ของตนเองอย่างเคร่งครัดตามลำดับทางสังคม เช่น หมีบาถู มีความฉลาด และความสูงศักดิ์ก็จะได้ดำรงตำแหน่งเป็นอาจารย์ของกลุ่มหมาป่าที่คอยสอนกฎเกณฑ์ต่างๆ ของป่าให้กับหมาป่ารุ่นใหม่ๆ ในตอนที่ว่า

“Baloo, the sleepy brown bear who teaches the wolf cubs the law of the Jungle...Baloo is our teacher for the young cubs.” (Rudyard Kipling , 1894 : 17-18)

นอกจากนี้คิปลิงยังสะท้อนให้เห็นถึงความแตกต่างของการสั่งสอนระหว่าง สังคมสัตว์ที่ยึดถือเหตุผลของความเป็นจริงในชีวิต กับคนในหมู่บ้านที่ยึดถือความ เชื่อเรื่องไสยศาสตร์ เป็นสิ่งที่มงาย และไร้เหตุผล มาเป็นกฎเกณฑ์ของสังคมใน ตอนที่ว่า เมาคลีสู้ศึกโกรธเด็กอื่นในหมู่บ้าน และ เมาคลีสพยายามที่จะระงับความ โกรธของตน โดยการนึกถึงคำสอนที่เป็นกฎของป่าในตอนที่ว่า

“Then the little children in the village made him very angry. Luckily, the Law of the Jungle had taught him to keep his temper, for in the jungle, life and food depend on keeping your temper.” (Rudyard Kipling , 1894 : 59)

“ When the village priest told him that the god in the temple would be angry with him if he ate the priest’s mangoes.” (Rudyard Kipling , 1894 : 59)

ในนวนิยายเรื่อง *Kim* มีการกล่าวถึงสัญลักษณ์ที่เป็นตัวแทนของสังคม อังกฤษ และสังคมอินเดีย เช่นคือตัวละครเอก คิม ที่เป็นตัวแทนของคนตะวันตก หรืออังกฤษ และตัวละครรอง คือลามะ ที่เป็นตัวแทนของอินเดีย

คิมเป็นตัวละครที่มีความขัดแย้งทางความคิดเรื่องของการเลือกว่าสังคมใด เป็นสังคมของตนเองอย่างแท้จริง และการค้นหาตัวตนว่า คิมเป็นใครนั้น การใช้ สัญลักษณ์ เป็นปมปัญหาที่สื่อให้เห็นถึง ปัญหาที่ปรากฏในนวนิยายเรื่อง *Kim* นี้ คือการกล่าวถึง Red Bull on Green Field ซึ่งเป็นสิ่งที่สามารถนำ คิมไปสู่จุดคลี่คลายในชีวิตก็คือ การค้นพบได้ว่า Red Bull on Green Fieldคืออะไร และตัวเอง เป็นใคร เป็นคนของสังคมไหน คิมรู้เพียงอย่างเดียวว่าเขาสามารถตามหาเรื่องราวของพ่อ ซึ่งหมายถึงการค้นพบตนเองด้วยนั้น จากการตามหาว่าอะไรคือ Red Bull on Green Field ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้คิมรู้รายละเอียดเกี่ยวกับพ่อได้มากขึ้นเมื่อพบ Red Bull

คิปลิงจะให้รายละเอียดเกี่ยวกับตัวละครเอกตัวนี้ไว้ว่ามีลักษณะเหมือนกับเด็กพื้นเมืองคนหนึ่งคือ การใช้ภาษาพื้นเมืองได้อย่างคล่องแคล่ว การแต่งแบบเด็กพื้นเมืองทั่วไป และการมีเพื่อนที่เป็นเด็กพื้นเมือง ไม่ชอบที่จะสูงส่งกับคนขาว แต่ชอบที่จะคลุกคลีอยู่กับเพื่อนชาวพื้นเมือง แต่คิปลิงมักจะกล่าวเน้นย้ำเสมอว่า คิมเป็นคนขาว ด้วยการที่ คิมได้ใช้ชีวิตคลุกคลีกับคนพื้นเมืองมากทำให้เขาได้รับฉายาจากคนพื้นเมืองว่า “Little Friend to all the world” ซึ่งเป็นฉายาที่แสดงให้เห็นถึงความใกล้ชิดสนิทสนมของ คิมที่มีให้กับคนพื้นเมือง และคนพื้นเมืองก็คิดว่า คิมเป็นเด็กพื้นเมืองคนหนึ่งเหมือนกันจึงตั้งฉายาให้กับเขา ในความคิดของ คิมเองก็รู้สึกพอใจกับฉายาที่ได้รับจากคนพื้นเมือง จากฉายาที่คนพื้นเมืองมอบให้ คิมเป็นการบอกถึงสถานะของ คิมในสายตาของคนพื้นเมืองให้ผู้อ่านได้รับรู้ว่า คิมมีความเท่าเทียมกับกับคนพื้นเมือง และคิมก็รู้สึกพอใจ และชื่นชม ชื่นชอบในวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนพื้นเมืองซึ่งแสดงออกมาให้เห็นจากการแต่งกายของ คิม และคิปลิงมักจะบรรยายถึง คิมไว้ว่า คิมชอบบรรยายกาศแบบพื้นเมือง ซึ่งเห็นได้จากตอนที่ว่า

“The back veranda of the shop was built out over the sheer hillside, and they looked down into their neighbours' chimney-pots, as is the custom of Simla. But even more than the purely Persian meal cooked by Lurgan Sahib with his own hands, the shop fascinated Kim.” (Rudyard Kipling, 1901 : 203)

จะเห็นได้ว่าทัศนะของคิมที่ปรากฏออกมาในช่วงต้นของนวนิยายนั้นเป็นทัศนะของคิปลิงที่แฝงอยู่ เป็นลักษณะของการชื่นชมยินดีในด้านวิถีชีวิต และความเป็นอยู่ที่มีความแตกต่างไปในสายตาของชาวตะวันตกเท่านั้น ไม่ได้เป็นการชื่นชมเพราะเห็นดีเห็นงามในด้านวัฒนธรรม หรือเห็นคุณค่าของวิถีชีวิตแบบนั้น คิปลิงให้ภาพอินเดียเพียงด้านเดียวและเป็นดินแดนที่มีความอุดมสมบูรณ์ทางด้านทรัพยากร เต็มไปด้วยวิถีชีวิตที่มีความแปลกในสายตาของตะวันตก ซึ่งจากตัวอย่าง

ที่ได้ยกมาข้างต้นเป็นการมองอินเดียของ คิมในสายตาของตะวันตกทำให้สิ่งที่ คิม เห็นกับสิ่งที่ ลามะเห็นนั้นมีความแตกต่างกัน ซึ่งเป็นการมองอินเดียที่เห็นถึงสีสัน ของวิถีชีวิตคนอินเดีย ซึ่งเป็นความตื่นตาตื่นใจ เป็นสิ่งที่แปลกใหม่เมื่อได้สัมผัส และเป็นภาพลักษณ์แบบเดิมๆที่มักจะปรากฏในนวนิยายแทบทุกเรื่องที่เป็นเรื่อง เกี่ยวกับอินเดียของคิปลิง

ตัวละครคิมสามารถแบ่งออกมาเป็น 2 ลักษณะคือเป็นเด็กผิวขาวที่มี ลักษณะคล้ายกับเด็กพื้นเมือง และถูกยอมรับในสถานะของเด็กพื้นเมืองคนหนึ่ง ใน สังคมอินเดีย และได้รับการพัฒนาไปสู่การเป็น Sahib หรือเรียกอีกอย่างว่า Master ซึ่งเป็นตัวแทนของอังกฤษ และแสดงถึงสถานะที่สูงขึ้นของ คิมในการเดินทางค้นหา Red Bull on green field ของ คิม

การค้นหา River of Arrow ของ ลามะนั้นเป็นการเดินทางไปสู่การเปลี่ยนแปลง บทบาท และสถานะของตัวละครทั้ง 2 กล่าวคือในการเดินทางค้นหา Red Bull ของ คิมนั้นทำให้ คิม ต้องคอยดูแล และเป็นผู้ปกป้อง ลามะจากสังคมที่ ลามะไม่มีความคุ้นเคย และไม่เคยสัมผัสมาก่อน ส่วนสถานะของ ลามะก็เปลี่ยนไปจากผู้ที่มีความสงบอยู่ในใจกลายเป็นผู้ที่มีความคิดยุ่งเหยิง และหวาดกลัวกับสังคมที่อู่อรอบข้าง ซึ่งตนไม่เคยพบมาก่อนทำให้ในการใช้ชีวิตอยู่ในสังคมดังกล่าว ลามะต้องอาศัย คิมเป็นผู้นำ ซึ่ง คิมจะคอยดูแล และอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ ให้กับ ลามะ ตลอดการเดินทาง เมื่อพิจารณาให้ดีก็จะเห็นได้ว่าการสร้างเรื่องของคิปลิงใน ลักษณะนี้เป็นการพยายามทำให้ผู้อ่านรับรู้ถึงศักยภาพที่เหนือกว่าที่มีอยู่ในตัว คิมที่มีความชำนาญในการเอาตัวรอดในสังคมที่เป็นสิ่งที่ ลามะไม่เข้าใจ และยังเป็นคนใหม่ของสังคม ซึ่งสามารถตีความไปถึงสถานะภาพของอินเดียที่มีลามะเป็นตัวแทน และสถานะภาพของอังกฤษที่มี คิมเป็นตัวแทน และเป็นผู้ที่มีความสามารถมากกว่าตัวแทนของอินเดียซึ่งก็คือ ลามะที่จะต้องอาศัย คิมตลอด เห็นได้จากตอนที่ว่า

"Kim watched- head to one side, considering and interested.

"Give me the bowl. I know the people of this city-all who are charitable.

Give, and I will bring it back filled." (Rudyard Kipling, 1901 : 29)

O friend of all world!" The lama had waked, and simply as a child bewildered in a strange bed, called for Kim."(Rudyard Kipling , 1901 :

70)

การเป็นผู้นำในการเดินทางของคิมที่ช่วยลามะค้นหา River of Arrow เป็นสิ่งที่คิปลิงแสดงให้ผู้อ่านได้รับรู้ในตอนที่ว่า

"Not only was it sufficient for the ticket, but for a little food also,' said

Kim, leaping to his place. "Now eat, Holy One. Look. Day comes"

(Rudyard Kipling , 1901 :46)

ตัวอย่างที่ยกมาข้างต้นจะเห็นได้ถึงน้ำเสียงของ คิมที่มีอำนาจสามารถที่จะสั่ง ลามะให้ทำในสิ่งที่เขาต้องการได้ ซึ่งเป็นการแสดงถึงอำนาจที่มีเหนือกว่า นอกจากนี้การนำเสนอตัวละครลามะของคิปลิงเป็นการนำเสนอตัวละครที่เป็นตัวแทนของคนตะวันออก กล่าวคือมีการสร้างลักษณะของตัวละคร ลามะให้เป็นตัวละครที่มีความใส ซื่อบริสุทธิ์ มองโลกโดยผ่านความเชื่อทางศาสนา ไม่ทันยุคสมัย และไม่ทันสังคมภายนอก ซึ่งเป็นลักษณะ Stereo type ของชาวตะวันออกที่ปรากฏในสายตาของคนตะวันตก ซึ่งเห็นได้จากตอนที่ ลามะได้ขึ้นรถไฟครั้งแรก และรู้สึกกลัวและมีความคิดว่าของสิ่งนี้เป็นสร้างจากน้ำมือของปีศาจ

"This is the work of devils! Said the lama, recoiling from the hollow echoing darkness, the grimmer of rails between the masonry platforms,

and the maze of girders above. He stood in a gigantic stone hall paved, it

seemed, with the sheeted dead." (Rudyard Kipling, 1901 : 40)

จากความกลัวที่เกิดขึ้นกับ ลามะเมื่อเห็น และได้ขึ้นรถไฟเป็นครั้งแรกนั้น แสดงให้เห็นถึงความล้าสมัยของ ลามะซึ่งเป็นตัวแทนของโลกตะวันออกที่คิปลิง ได้ถ่ายทอดความรู้สึกของคนตะวันออกดังกล่าวผ่านตัวละครลามะ พร้อมทั้งยัง แสดงให้เห็นถึงความเชื่อที่ติดอยู่ในความคิดของชาวตะวันออกเสมอนั้นก็คือ ความเชื่อเรื่องภูตผีปีศาจ ซึ่งเห็นได้จากการกล่าวถึงรถไฟของ ลามะว่า “this is the work of devils” ความ เชื่อดังกล่าวเป็นลักษณะความเชื่อของตะวันออกที่ผ่านความคิด หรือการถ่ายทอดจากชาวตะวันตกในลักษณะของความคิดแบบ Stereo type ที่ ชาวตะวันตกมักจะคิดเช่นนี้กับชาวตะวันออก ตัวละคร ลามะ

คิม มีจุดมุ่งหมายที่เหมือนกันคือการค้นหาสิ่งซึ่งเป็นสัญลักษณ์ที่ตัวละคร ทั้ง 2 พยายามทำความเข้าใจ และค้นหาความหมายของสัญลักษณ์นั้น นั่นคือ River of Arrow และ Red Bull on Green Field ซึ่งผู้ที่สามารถไขปริศนาในการค้นหาได้ก็คือ คิมในตอนแรก คิมก็ไม่รู้เหมือนกันว่าจะอะไรคือ Red Bull on Green Field รู้เพียงแต่ว่าจะเป็นสิ่งที่ช่วยให้ชีวิตของเขาดีขึ้น ได้เห็นได้จากตอนที่ว่า

“I go to look for – for a bull – a Red bull on a green field who shall help me.” (Rudyard Kipling , 1901 : 27)

The search is at an end for me,’ shouted Kim ‘I have found the Bull... I think the Bull shall help me (Rudyard Kipling, 1901 : 119)

ในการค้นหาตัวตนที่แท้จริงของ คิมหรือการค้นหา Red Bull นั้นเป็นสิ่งที่ คิมไม่รู้มาก่อนเลยว่า Red Bull คือกองทหารของคนขาว ในช่วงแรกของนวนิยายคิปลิงจะให้ภูมิหลังของ คิมเอาไว้ว่า คิมเป็นคนที่ไม่ชอบคนผิวขาว และพยายามจะหลีกเลี่ยงเสมอเมื่อพบกับคนผิวขาว เห็นได้จากตอนที่ว่า

"he learned to avoid missionaries and white man of serious aspect who asked who he was, and what he did." (Rudyard Kipling , 1901 : 9)

"Never speak to white man till he is fed," said Kim (Rudyard Kipling , 1901 : 112)

แต่เมื่อ คิมได้ค้นพบว่า Red Bull คืออะไรแล้วก็ทำให้ความคิดของ คิมที่มีต่อคนขาวเปลี่ยนไปในทางตรงกันข้าม จากเดิมที่เคยหลีกเลี่ยงหนีไปก็กลับไม่เป็นเช่นนั้น และการค้นพบ Red Bull ก็เป็นสิ่งที่ คิมดีใจเป็นอย่างมากเหมือนกับเขาได้หลุดพ้นจากปัญหาที่ตามเขามาตลอดชีวิต และได้รับการช่วยเหลืออย่างที่เขาคาดหวังไว้ ซึ่งเป็นการช่วยเหลือจากคนขาวที่มี Red Bull เป็นสัญลักษณ์ และด้วยเหตุนี้เองจากเดิมที่ คิมเคยหลีกเลี่ยงไม่พบคนขาวก็กลับชื่นชม และภาคภูมิใจในความเป็นคนขาวที่เป็นเชื้อชาติของตนเอง ซึ่งเห็นได้จากตอนที่ว่า

"The clothes are very heavy, but I am sahib." (Rudyard Kipling , 1901 : 138)

"I have learned to read and to write English a little at the madrissah. I shall soon be altogether a sahib." (Rudyard Kipling, 1901 : 174)

"I was then a scholar in the Gates of Learning, and attired as a sahib... I am still a sahib." (Rudyard Kipling , 1901 : 254)

จากการที่ คิมเปลี่ยนสถานะของตนเองจาก "Little friend to all the world" เป็น Sahib นั้น Sahib เป็นคำซึ่งคนพื้นเมืองใช้เรียกคนขาว และในการเป็น Sahib ของ คิม นั้น คิม ต้องเรียนรู้ทุกสิ่งทุกอย่างในการเป็นคนขาวไม่ว่าจะเป็นการแต่งกาย การปฏิบัติตัว การกิน การเรียน และการใช้ภาษาของคนขาว เป็นสิ่งจำเป็นที่ คิม ต้องเรียนรู้ และสิ่งเหล่านี้ได้ทำให้ คิมมีลักษณะพิเศษกว่าคนพื้นเมือง และเป็นคุณสมบัติของผู้ที่ถูกรเรียกว่า Sahib ซึ่งเป็นการเปลี่ยนสถานะภาพจากเดิมของ คิมที่เคยอยู่ในสถานะที่เท่าเทียมกันกับคนขาวก็เปลี่ยนสถานะไปอยู่ในสถานะที่สูงกว่า

และจากการที่ คิมเคยใกล้ชิดกับคนพื้นเมือง และมาได้รับการศึกษาอบรมแบบ อังกฤษ ทำให้ คิมมีลักษณะที่พิเศษกว่าคนขาวคนอื่นๆ และเป็นเหตุให้ทางการ อังกฤษยอมรับ คิมเข้ามาเป็นสายลับให้กับทางการ ซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงถึงการยอมรับ ทางสังคมของอังกฤษ และ คิมก็เป็นตัวแทนของผู้ที่เป็นผู้ดูแลอาณานิคมซึ่งก็คือ อังกฤษนั่นเอง

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการนำเสนอความคิดของ คิมที่คิปลิงได้สร้างขึ้นมานั้น เป็นการสร้างตัวละครที่เป็นการให้คุณค่ากับการเป็นคนขาว และมีความภาคภูมิใจ ในการเป็นคนขาว และในการเป็นคนขาวนี้เองก็เป็นสิ่งที่ทำให้ตัวละครตัวนั้นมีความโดดเด่นกว่าตัวละครตัวอื่นๆ ซึ่งเห็นได้ถึงอำนาจของตัวละครที่มีบทบาทในการควบคุมตัวละครที่มีความด้อยกว่าเช่น ลามะ เป็นต้น ดังนั้น คิมจึงเป็นตัวแทนของตัวละครที่มีความคิดแบบ imperialism คือมีความชื่นชมในเชื้อชาติของตนเอง และมีความภาคภูมิใจกับการได้รับใช้รัฐบาลอังกฤษ และนอกจากนี้ คิมยังเป็นตัวละครที่แสดงให้เห็นความเหนือกว่าในทุกๆ ด้านของประเทศอังกฤษ และยังเป็นตัวละครที่เป็นสัญลักษณ์ของ Imperialism ซึ่งมีผู้วิจารณ์ไว้ว่า

"Kim enters the service of the British. He has had the perfect training for imperial administration." (C.C. Eldridge , 1996 : 113)

จะเห็นได้ว่าในนวนิยายเรื่อง *Kim* ของคิปลิงนั้นเป็นนวนิยายที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของอังกฤษที่เป็นเจ้าอาณานิคม และผู้ที่เป็นอาณานิคม ซึ่งสถานะดังกล่าวเราเห็นได้จากการนำเสนอตัวละครที่ออกมาในลักษณะที่มีความแตกต่างกันคือ คิมเป็นตัวละครที่มีความสูงส่ง และมีความโดดเด่นกว่าตัวละครลามะนอกจากนี้ตัวละคร คิมยังเป็นตัวละครที่เลือกที่จะอยู่ในสังคมที่เป็นชาติกำเนิดของตน และมีความภาคภูมิใจกับการเป็นคนขาว และการได้รับการช่วยเหลือจากคนขาว รวมไปถึงการได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ที่มีความสำคัญต่อประเทศ

อังกฤษอย่างมากก็คือ การเป็นสายลับให้กับทางการอังกฤษ ซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นตัวแทนของตะวันตกนั่นเอง

4.3 ผลกระทบต่ออินเดียอันเกิดจากการตกเป็นอาณานิคมของอังกฤษที่คิปลิงนำเสนอในวรรณกรรมของคิปลิง

อินเดียได้รับผลกระทบในด้านลบ และด้านบวก จากการเป็นอาณานิคมของ ประเทศอังกฤษมากมาย เช่น ความเจริญที่ประเทศอินเดียได้รับ

- ความเจริญทางด้านวัตถุ อันได้แก่ ความเจริญทางการสื่อสาร การคมนาคม การศึกษาและการเมืองการปกครอง
- ความเจริญทางด้านจิตใจ อันได้แก่การเผยแพร่ศาสนาที่คนอังกฤษคิดว่าเป็นศาสนาของผู้ที่เจริญแล้ว

ความเจริญทางด้านวัตถุ ที่ปรากฏในวรรณกรรมของคิปลิงนั้นเห็นได้ชัด ในเรื่อง *Kim* และเรื่อง *The Jungle Book* เช่นในเรื่อง *Kim* มีการกล่าวถึงเรื่องรถไฟ ที่คนอินเดียใช้เป็นพาหนะ และเป็นการเดินทางที่มีความสะดวกที่สุดแล้ว ในสมัยนั้น ในตอนที่กล่าวว่า

'It is the train – only the te-rain. It will not come here. Wait! Amazed at the lama's immense simplicity (he had handed him a small bag full of rupees), Kim asked and paid for ticket to Umballa.

I remember the time when I was afraid of the te-rain. Enter! This thing is the work of the government.(Rudyard Kipling, 1901 : 41)

นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นถึงความนิยมของคนอินเดียที่นิยมเดินทางด้วยรถไฟจนกระทั่งคนมารอที่สถานีรถไฟเต็มไปหมด ซึ่งเห็นได้จากตอนที่ว่า

The station filled with clamour and shoutings, cries of water and sweetmeat vendors, shouts of native policemen, and shrill yells of women gathering up their baskets, their families, and their husbands. (Rudyard Kipling, 1901 : 41)

ความเจริญทางด้านการศึกษาเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ปรากฏ เช่นคนอังกฤษในอินเดียสื่อสารกันทางจดหมาย และโทรเลข ซึ่งเห็นได้จากเรื่อง *Yoked with an Unbeliever* ในตอนที่กล่าวถึงการสื่อสารด้วยจดหมายว่า

Phil received that letter, and held himself ill-treated. He sat down and wrote one final letter – a really pathetic 'world without end, amen,' epistle ; explaining how he would be true to Eternity, and that all women were very much alike, and he would hide his broken heart...(Rudyard Kipling, 1928 : 37-38)

ส่วนความเจริญทางด้านการศึกษาเป็นสิ่งที่อังกฤษให้กับอินเดียจะเห็นได้ เรื่อง *Lispeth* ที่กล่าวถึงการศึกษาของลิซเพทที่ทำให้เธอมีความรู้จนสามารถที่จะประกอบอาชีพนางพยาบาลได้ภรรยาหลวงพ่อกล่าวถึงลิซเพทว่า

She played with the Chaplain's children and took classes in the Sunday School, and read all the books in the house, and grew more and more beautiful, like the Princesses in fairy tales. The Chaplain's wife said that the girl ought to take service in Simla as a nurse or something 'genteel' (Rudyard Kipling, 1928 : 2)

ความเจริญทางด้านจิตใจ ที่กล่าวถึงในวรรณกรรมของคิปลิงก็คือการกล่าวถึงเรื่องของการนับถือศาสนาคริสต์ของตัวละครที่เป็นสิ่งที่ยกระดับจิตใจจากการเป็นคนป่าให้เป็นผู้ที่มีจิตใจสูงส่งขึ้นได้ซึ่งเป็นคำกล่าวของตัวละครในเรื่องปรากฏในตอนทีวิจารณ์การกระทำของลิซเพทที่เชื่อในเรื่องรักแรกพบในตอนที่ว่า

The Chaplain and his wife lectured her severely on the impropriety of her conduct. Lispeth listened quietly, and repeated her first proposition. It takes a great deal of Christianity to wipe out uncivilized Eastern instincts, such as falling in love at first sight. (Rudyard Kipling, 1928 : 3-4)

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การที่อังกฤษปกครองประเทศอินเดียนั้นมีผลกระทบต่อดินแดนไม่ว่าจะเป็นด้านวัฒนธรรม การเมือง การปกครอง การศึกษา และเรื่องอื่นในสังคมอินเดีย ที่มีความเป็นอังกฤษเข้าไปสอดแทรกอยู่ในชีวิตประจำวันของคนอินเดียจนไม่สามารถที่จะแยกออกจากกันได้ วรรณกรรมของคิปลิงเป็นวรรณกรรมที่สะท้อนภาพการเมืองของอินเดียที่ได้รับการครอบงำจากประเทศอังกฤษเช่น ระบบการปกครอง การคมนาคม การศึกษาที่อังกฤษสร้างให้ คิปลิงได้สะท้อนภาพอินเดียอยู่ในวรรณกรรม โดยใช้สัญลักษณ์มาเป็นกลวิธีในการนำเสนอ ซึ่งกลวิธีดังกล่าวส่งผลให้งานวรรณกรรมของคิปลิงสื่อให้เห็นภาพทางการเมืองของอินเดียได้อย่างชัดเจน เช่น การสร้างให้สังคมหมาป่าเป็นตัวแทนของสังคมอังกฤษที่มีระเบียบ มีระบบ และมีกฎเกณฑ์ที่ใช้ควบคุมคนในสังคม

